

ТЕЙЦЕ ОЛЕНА

Назавжди в пам'яті Чорнобиль!
Навіки в пам'яті людей!
Не забуваються страждання
Старих батьків, дружин, дітей.
Горює, плаче Україна
Від втрати дорогих синів.
Численна армія героїв
Поклала голови свої.
Вони хотіли, щоб їх діти
Прокинулись уранці знов,
І щоб знайшли у цьому світі
І долю світлу, і любов.
Вони, рятуючи майбутнє,
З вогнем вступили у двобій.
Життів своїх не шкодували,
Та не скорились силі злій.
Навіки викарбує пам'ять
Героїв мужніх імена.
Хай не повториться ніколи
Ота трагедія страшна.

Навіщо кохаєш,
Навіщо живеш,
Навіщо працюєш
І ниву ти жнеш,
Навіщо, навіщо,
Здавалосьь, слова.
Та серце все б'ється
І знов ожива.
Ти кажеш,
Що любиш
Вітчизну свою,
За те що тут ненька,
Родина твоя?
А час все спливає,
Минають роки,
Що скажеш ти сину
В останні роки?

Ти скажеш,
Що любиш,
Ти скажеш любив,
Але не розкажеш
Що в світі творив.
Так знайте ж ви, люди,
Що Бог нас створив,
Та не забудьте,
Що й він всіх любив.